

κατάρχοησίν του, δὲν εἶναι ὁ πλαστογραφίσας τὰ πάντα διὰ νὰ ἔξακολουθήσῃ τὴν καταγθονίαν σπατάλην του, δὲν εἶναι ὁ μέγας ἐγκληματίας.

Ο Βελέντζας παρίσταται ως μάρτυς, ως θύμα, ως ἡρως, ως Μιλτιάδης, ως σωτήρ τῆς πατρίδος, ως ἀποδώσας τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ως ὁδηγήσας τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα, καθὼς ποτε ὁ Εενοφῶν, ως φιλοδοξήσας καθὼς ὁ Καίσαρ, ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ναπολέων, ως δὲν εἰζέρω τὸ ἄλλο ἀκόμη καὶ μόνον Βελέντζας δὲν εἶναι τὴν ἡμεραν ἐκεῖνην.

Ἄλλα τότε ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, αἱ μετριόφρονες σκιάτι τοῦ Κανάρη, τοῦ Παπανικολῆ, τοῦ Μπότσαρη καὶ ἄλλων παρήλιουν πρὸ τῶν δρθαλμῶν μου, καὶ μοὶ ἐψιθύριζον εἰς τὸ οὐς :

— Καὶ ἡμεῖς ὑπηρετήσαμεν τὴν πατρίδα, ἄλλα δὲν ἐχρηματίσαμεν ταμίαι Θηβῶν, καὶ ἡμεῖς ἐπροκινθύνευσαμεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, ἄλλα δὲν ἥρευνθμεν ἐπὶ τοῦ ἐπικλαθωμένου ἐδάφους τῆς νὰ ἀνεύρωμεν μεταλλεῖα, καὶ ἡμεῖς ἐφάγομεν Τούρκους, ἄλλα δὲν ἐφάγομεν ἐκατομμύρια, καὶ ἡμεῖς ἐπολεμοῦμεν κατὰ τῶν ἔχθρῶν μας, ἄλλα δὲν ἐκρατοῦμεν εἰς τὴν μίαν γεῖρα τὸ ἔνθρον ἢ τὸν δαυλὸν καὶ εἰς τὴν ἄλλην καμπιόνερ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς καὶ ἐχάθησαν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης αἱ πτωχαὶ ἐκεῖναι σκιάτι.

Μεγαλειότατε Βασιλεὺ τῶν Ἑλλήνων! σὲ ἔξετίμησα καὶ σὲ ἔθαμασα δταν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Θηβαϊκοῦ ἐλλειμμάτος σχεδὸν κατῆλθες τὴν κλίμακα τῶν ἀνακτόρων σου καὶ ἀνῆλθες μέχρι τῶν δωματίων τῆς Δικαιοσύνης ζητήσας παρ’ αὐτῆς τοὺς ἐνόχους. Σὲ ἔξετίμησα, διότι συνοίδες τότε τὸν μέγχυν κίνδυνον δν διέτρεχεν ἡ πατρίς ἐὰν ὁ μέγας ἐκεῖνος κλέπτης διέφευγε τὴν δικαιοσύνην. Ἀλλ’ ἀν ἡδύνασσο νὰ παρίστασαι προχθές εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βαρδακείου, θὰ ἦκουες ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πρωθυπουργοῦ Σου καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος δύω πρόνην Ὑπουργῶν Σου, δτι πρὸ εἰκοσαετίας ἡ ἐξέλεγχεις τῶν Δημοσίων χρημάτων ἐξεδιψήθη τῆς Ἑλλάδος,ὅμων μὲ τὸν προκάτογον ἡμῶν βασιλέα· δτι τὰ ταμεῖα ὅλα τοῦ Κράτους παρουσιάζουσιν ἐλλείμματα ἀπεικονίζοντα ἐν σημικῷ τὸ ταμεῖον Θηβῶν, ἄλλ’ δτι ἡ **Νησηρεσία** δὲν εἴναι ἐπαρκής ὅπως ἐξελέγχῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ταμεῖα! δτι ἡ κατάστασις τῶν Θηβῶν ἡτο γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς κατὰ καιρὸν ὑπουργούς τῶν Οἰκονομικῶν, ἄλλ’ δτι πάντες μπδὲ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐξαίρουμένου, προτεπάθουν νὰ συλλάθωσι τὸν αρχιληστὴν ἐξαπάγης, κατὰ τὴν Ἰλαράν ἐκφρασιν τοῦ Ηροέδρου Βλάχου· δτι δὲν Βελέντζας ὀνειροπόλει τὴν Θεσσαλίαν ὀλόκληρον ἔνα τσεφλένει καὶ ἔνα ἄλλο τὸ ταμεῖον Θηβῶν, καὶ δτι οἱ ἀρχοντές σας διὰ νὰ διασώσωσιν ὑμῖν τὴν Θεσσαλίαν παρεχώρησαν εἰς αὐτὸν τὰς Θήβας! δτι δὲν Βελέντζας καὶ λόγῳ ἀμοβῆς εἴχε δικαίωμα ἐφ’ ἐνὸς ἐκατομμυρίου κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Βολσελέου καὶ τῶν πατριωτῶν του, ἄλλ’ δτι γενναιότερος ἐκεῖνου ὁ ἡμέτερος ἡρως δὲν τὸ θείζειν, ἄλλα τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν πατρίδα. Θὰ ἦκουες ὅλα αὐτὰ καὶ τότε ἐκπληκτος θὰ ἐφώνεις:

— Ἀλλὰ τέλος πάντων τί ἔγεινε τὸ ἐκατομμύριον;

Κύριε Πρωθυπουργὲ τῆς Ἑλλάδος! δὲν Βελέντζας, τὸ μέγα θηρίον αὐτὸ δπερ συνέλαθες εἰς τὰς γαράδρας καὶ τὰ Θεσσαλίκα σπήλαια, καὶ τὸν δποῖον ἀφήσας ἐλεύθερον νὰ διγκάσῃ ὅλον τὸν κόσμον καὶ σᾶς ἀκόμη ἐν τῇ ἀκατασχέτω αὐτοῦ διψὴ αἴματος, τὸ αἴμαδόρον αὐτὸ θηρίον ἐπὶ τοῦ δποῖον σετὶς ἐπιβάντες κατεδιώκετε τοὺς ἔχθρους σας, ἀπεδειγμή ἀγνὸν καὶ ἄκακον ἀρνίον!

Ποτος λοιπὸν ἐξ ἡμῶν, κύριε Πρωθυπουργὲ, εἶναι ὁ λύκος;

Νομίζετε δτι ἡ ἀθώωσις τοῦ Βελέντζα ἀθώονει ὅλους μας; τοῦτο θὰ ἦτο ἀληθὲς, ἀν δὲν Βελέντζας εἶναι ὁ ἀρχιληστὴς τοῦ λιμερίου ἐκείνου, τὸ δποῖον καλεῖται “Ελλάς” ἀλλ’ ἀν εἶναι αὐτὸς ἀθῶος, ἀν ἦναι δὲν ἡρως τῶν Θεσσαλικῶν πεδίων, τὶς εἶναι δὲν ἡρως τοῦ Ταμείου Θηβῶν;

Εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς δτι ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ Βελέντζα ἐφορτώσαμεν ὅλας τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ως εἰπεν δη Τυπάλδος, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν προπατόρων μας οἵτινες ἐφόρτωνται ἐπὶ τοῦ τράχου ὅλας αὐτῶν τὰς ἀσχημίας καὶ τὸν ἔθυσίαζον εἰς τὸν ἐξιλεωτὴν θεόν;

‘Αλλ’ οὔτε θύμα βλέπω τὴν φορὰν ταύτην, οὔτε θεόν βλέπω μονον ἐνα πτωχὸν διάδολον, δστις σᾶς ἀνεβίασεν εἰς τὸ δρός τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ σᾶς πειράζῃ ἐπειτα ἀπὸ τὸ θύμος ἐκεῖνο, λέγων ὑμῖν:

— Σου γαρίζω ὅλα αὐτὰ δποῦ βλέπεις ἐάν δη πέτης ἀπὸ ἐδῶ Χαρίλας ! ...

Αθηναζος.

ΒΟΥΛΗ

Παραμοή τῶν Χριστουγέντων.

‘Η Κυβέρνησις περιμένει τοὺς βουλευτὰς νὰ ἑορτάσωσι περὶ τὸ δένδρον τῶν Χριστουγένων, τοῦ δποίου οἱ κλῶνες ἀποτελοῦνται ὑπὸ εἰκοσάδος ποικίλων καὶ μαγικῶν νομοσχεδίων.

‘Αλλ’ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν δέχεται τοιαῦτα Χριστουγενιάτικα δῶρα ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Κυβερνήσεως,

Πρὸ τῆς μεγάλης θύρας τοῦ Βουλευτηρίου ἵσταμενοι καὶ κινούμενοι καὶ ἀνησύχως ἐτάζοντες τὰ πέριξ καὶ ἐξαφανίζομενοι καὶ ἀναφρανόμενοι Δραγούμης καὶ Πετσάλης προδίδονται, καὶ πρὶν ἔτι εἰσέλθῃ τις, τὴν ἄγωνίαν τῆς Συμπολιτεύσεως καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς πρὸς καταρτισμὸν ἀπαρτίας.

‘Η Ἀντιπολίτευσις παραμονέει ἀπὸ μίαν γαραμάδα τὰ ἐν τῇ αἴθουσῃ, καὶ σκέπτεται: “Αν κατορθώσουν, καὶ γωρίς ἐμέ, ἀπαρτίαν τοτε παρουσιάζουμενοι καὶ ἔγω, καὶ ματαώνω τὴν συνεδρίασιν μὲ τὴν παρουσίαν μου· δις εἶναι καλὰ τὰ λόγια μου·” Αν δὲν εἶναι ἀπαρτία, καλὰ εῖμαι τρυπωμένη ἐδῶ.

‘Η Συμπολιτευσις περιμένει, περιμένει ἐπὶ ματαίω. Οἱ δύο, ως ἀνωτέρω εἴπομεν, βουλευτοπομποὶ ἀγγελοι ἐπανέρχονται μὲ μελανάς πτέρυγας.

‘Ο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τολμᾷ νὰ εἰπῃ: Διαλύεται ἡ συνεδρίασις.

Πολλοί: δις περιμένωμεν ἀκόμα λίγο.

‘Αλλ’ δη. Πρόεδρος: ἐτολμησεν ηδη· δὲν δύναται νὰ ξανατολμήσῃ νὰ περιμένῃ . . .

Πολλοί: Λοιπόν, τὴν Δευτέραν!

Κουτρούλης.

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

Κατέριμπαλης.

‘Η μαρτυρία τοῦ κ. Κατέριμπαλη δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ μοτίβο, ως λέγουσιν οἱ Ιταλοί, περὶ τὸ ἐπέλε-